מתיקות
נשמת התורה
שנה ג'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זי"ע

פרשת שמיני ה'תשע"ט

בענין התלבשות האורות באותיות

'ויהי ביום השמיני' וברש"י 'שמיני למילואים'. נבא לבאר ענין ימי המלואים שעמם חנכו עבודת המשכן, וכן ענין יום השמיני וענינו. הנה נקדים היסוד שלכל דבר יש גוף ונשמה, שהם ענין כלי ואור ברוחניות, שהגוף הוא כנגד הכלי והנשמה היא כנגד האור, וכלי בלי אור הוא גוף בלי נשמה, ונשמה בלי גוף ג"כ א"א להשיג כיון שאין השגה באור בלי כלי. וכל עבודת הנבראים הוא שהאורות יתלבשו בכלים, שתהיה שלמות של עשר ספירות, שהם עשרה כלים כח"ב חג"ת נהי"מ עם עשרה אורות נרנח"י. וכל סדר השתלשלת העולמות מעולם העקודים דרך עולם הנקודים, ששם היתה שבירת הכלים עד עולם התיקון, עולם האצילות היה כדי לבא למצב שהאורות מלובשים בכלים כהלכתם. וכן גם כאן בעבודת המשכן היו ב' ענינים, הענין הראשון הוא בנית המשכן ויצירת הכליסם של המשכן, ועתה בימי המילואים הוא העבודה שמלבישים את האורות בכלים, כל אור בכלי שלו כהלכתו. שזהו הענין שכל שבעת ימי המילואים היה משה רבינו מפרק המשכן ומקימו מחדש וביום השמיני אז הקימו בלי לפרק, כי המספר שמונה מורה על ספירת הבינה, שהיא בחינת נשמה שצריך להאיר בתוך הכלים. משא"כ המספר שבע מורה על הכנת הכלים, שהכלים ענינם הרצון לקבל לעצמו, שזהו הטבע של הנברא. כי כל ענין הכלים הוא קשור לטבע, ולכן המס' שבע הוא מספר של טבע, שזהו ענין של שבעת ימי בראשית. משא"כ המספר שמונה הוא הנשמה והאור שמאיר בתוך הכלי, שזה בחינת למעלה מהטבע. וענין זה של התלבשות האור בכלי נעשה ע"י שהנברא משווה צורתו ליוצרו ונדבק בדרכיו, הנה עי"ז זוכה להשראת הנשמה. ועל כן ביום השמיני למילואים אז נעשה החיבור והתלבשות האורות בכלים, ובעבודה זו של ימי המילואים נתחבר הנשמה והכוונה בכלים ובגוף המשכן, שזה ענין הקרבנות והאכילת שנצטווה משה ואהרן ובניו לעשות. ועומק ענין הכלים בשורשם הוא האותיות וצירופיהם. כי האותיות הם המה הכלים הרוחניים, וכן שמו של אדם הנה באותיות שמו גנוזים כל רצונותיו ומהותו ועבודתו. כי עיקר הכלים הרוחניים הם האותיות, וכן בספרים מבואר ש'אותיות' משורש 'תאוות', שתאווה הוא ענין רצון, ששורש התאווה של האדם וכן של כל הבריאה הם אותיות שמחיות אותם. וכמו שכתוב בפ' בראשית, שאדם הראשון קרא לכל חיה בשמה, והיינו כי ברוב חכמתו השיג את שורש כל חיה בהמה ועוף והקשר שלה אל האדם, ולפי זה קרא לה בשמה, דווקא באותיות אלו וצירופם, כי למשל צירוף אותיות ארי"ה, משם שואב האריה את צורתו ותכונתו, ובמתן תורה אז השי"ת השפיע לכלל ישראל את סוד האותיות, שהם הכח להתחבר לשורשי הבריאה. כי כנ"ל שורש הבריאה הם האותיות, כמו שהפסוק אומר בדבר הוי"ה שמים נעשו, ודבר ה' הם כ"ב אותיות, ובמתן תורה נקבעו הכ"ב אותיות האלו בפה ונשמה של כל אחד ואחד מישראל. שזה גורם שהאדם תהיה לו יכולת להשפיע שפע משורש האותיות בעלמות העליונים. וכן ענין ה'אותיות' הוא מלשון דבר העתיד לבא, כמו שכתוב אמר שומר 'אתה' בוקר כמבואר במצודות דוד בישעיה. כי האותיות הם הכלים שעתידים להתגלות בתוכם אור הנשמה ואותיות בלי כוונה כגוף בלי נשמה. וזה ענין הכתרים שישראל קבלו במתן תורה, שהם הנשמה והעטרות שהכניסו בתוך האותיות. ובחטא העגל נתפרדה החבילה והפסידו את הנשמה הזו שיצקו לתוך האותיות. ועל כן יש הבדל גדול בין האותיות קודם חטא העגל לאותיות אחר חטא העגל, כי קודם חטא העגל היה האורות והנשמה מאירים באותיות התורה בשלמות. שעל כן אמרו חז"ל שקודם חטא העגל אדם לומד תורה ואינו משכח, כי השכחה באה מחושך העוביות של הכלי, כי כלי בלי אור הוא בבחי' המיתה, וכל המיתה קשורה עם שכחה, כמ"ש חז"ל גזירה על המת שישתכח מן הלב. וקודם חטא העגל האותיות שהם הכלים היו מלאים באור, שלכן לא היתה שכחה. כי עוביות הכלים נכללה באור והשכחה באה רק מחוסר התכללות עוביות הכלי בהאור. אבל אחר חטא העגל נתפרדו האותיות מן הנשמה והעטרות שהאירו בתוכם, וע"כ ירדה שכחה לעולם. והנה ע"י המשכן המשיכו את ענין הר סיני. כמו שכתב הרמב"ן שענין המשכן הוא המשך של הר סיני, כי כנ"ל שבהר סיני התחברו הנשמה באותיות, ובחטא העגל נתפרדו, ועתה ע"י המשכן ועבודת ימי המילואים חזרו להאיר העטרות באותיות, וזה שהתורה כותבת שאהרן נצטווה להקריב ביום השמיני עגל בן בקר, וכתב רש"י שזה מורה שהקב"ה מכפר לו על מעשה העגל, כי עתה על ידי השראת השכינה במשכן חזרו הנשמה להאיר באותיות, והמשכן סודו הוא האותיות שנעשו בהן שמים וארץ. כצן שאמרו חז"ל יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ. שבת שלום לכולם.

יש לי מושג

השראת הנפש

...על כן אין מדובר בתורה שבכתב מהשראת הנפש, מהיעוד המובדל לעתיד לבא בחידוש בגן עדן וכדומה.

הטעם הוא, כי 'דברה תורה כלשון בני אדם', ועיקר החפץ של האדם שיהי' נשלם בחייו עצמו, וכמעט שאינו מסוגל להרגיש בטבעו בהתענוג שיקבל זולתו, ואם יבטיחו לו מאה פעמים אשר בגלגול שני יגיע תיקונו ויקבל כל טוב מהשי"ת, חלף יסוריו בגלגול זה, לא יטעם מזה שום טעם של נחמה, כי אם, אם יבטיחו לו על כל פנים בסוף ימיו, שיראה עולמו אז בחייו וישבע.

ועל כל מענין שכר ועונש: נפש בלי גוף, אין מדובר, כי בעל גוף אין לו השגה של כלום בנפש בלי גוף.

(קונטרס מורה אמצעי)

לע"נ ר' בנימין בן ר' שלמה נלב"ע י"ב מרחשון ה'תשע"ז תנצב"ה. לע"נ איתי בן חיים הי"ד.

לקבלת העלון שלחו בקשה למייל d052769144@gmail.com